

АНОТАЦІЯ ВИБІРКОВОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Паразитичні системи в біоценозах»

1. **Галузь знань:** 01 Освіта/Педагогіка
2. **Спеціальність:** 014.15 Середня освіта (Природничі науки)
3. **Освітня програма** (освітньо-професійна): Середня освіта (Природничі науки)
4. **Рівень вищої освіти:** другий (магістерський)
5. **Назва дисципліни:** Паразитичні системи в біоценозах.
6. **Викладачі:** Гулай Олександр Володимирович – доктор біологічних наук, доцент, професор кафедри біології та методики її викладання.
7. **Статус дисципліни:** варіативна.
8. **Курс, семестр:** I курс, 2 семестр.
9. **Кількість кредитів:** 4. Модулів – 2. Всього 120 академічних годин; лекцій 30 годин, лабораторних занять 20 годин, самостійної роботи 70 годин.
10. **Попередні умови для вивчення дисципліни:**

Паразитологія тісно пов'язана з такими дисциплінами як: зоологія, ботаніка, екологія, фізіологія людини і тварин, фізіологія рослин, мікробіологія та вірусологія, біохімія, популяційна біологія.

11. Опис дисципліни (мета, завдання, результати, зміст і структура, форми контролю):

Мета викладання дисципліни: формування у студентів уявлень про різноманітність, структуру паразитарних систем, особливості їх функціонування та значення в біоценозах.

Основними завданнями вивчення дисципліни є:

Формування знань про основні етапи вивчення паразитарних систем;

Формування знань про типи паразитизму та організацію паразитарних систем;

Формування уявлень про механізми стійкості паразитарних систем;

Формування умінь з використання сучасних методів досліджень природних явищ і процесів;

Здатність використовувати одержані знання при здійсненні професійної діяльності, раціональному використанні природних ресурсів та охороні оточуючого середовища

Формування компененцій, що відповідають рівню підготовки магістра.

Результати навчання:

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми після вивчення навчального курсу за вибором «Паразитарні системи в біоценозах» студенти повинні знати:

Зміст основних паразитологічних понять;

Основні типи паразитизму, структурну та функціональну організацію паразитарних систем;

Механізми, що забезпечують стійкість паразитарних систем;

Специфічність зв'язків збудників з живителями.

Вміти:

пояснити суть паразитизму, як біологічного явища;

ідентифікувати паразитарні системи та їх окремі компоненти;

проводити паразитологічні дослідження;

розробляти програми профілактичних бесід з учнями про необхідність дотримання правил гігієни з метою попередження зараження паразитарними захворюваннями;

Зміст і структура: курс складається зі вступної частини і чотирьох розділів: (1). Паразитизм і типи паразитизму живих організмів; (2) Паразитарні системи та їх структурна організація; (3) Функціональна організація паразитарних систем; (4) Стійкість паразитарних систем та їх значення в біоценозах.

13. Система оцінювання курсу

Поточний контроль з вивчення дисципліни. «Паразитичні системи в біоценозах» здійснюється за допомогою контрольних опитувань або шляхом аудиторного тестового контролю з теоретичних питань, написання контрольних робіт, виконання завдань самостійної роботи а також за результатами практичного виконання і захисту лабораторних робіт. Поточний контроль здійснюється на кожному лабораторному занятті. Застосовується

об'єктивний (стандартизований) контроль теоретичної та практичної підготовки студентів. Застосовуються такі засоби діагностики рівня підготовки студентів: тестування, проведення лабораторних досліджень і трактування та оцінка їх результатів, контроль практичних навичок. Оцінка за модуль визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності та самостійної роботи (у балах) та оцінки модульного контролю (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни. Завданням контролю є перевірка розуміння та засвоєння певного матеріалу (теми), вироблення навичок проведення лабораторних робіт, вміння вирішувати конкретні ситуативні задачі, здатності осмислювати зміст даної частини дисципліни, уміння публічно чи письмово подати певний матеріал.

Підсумковий контроль. З дисципліни «Паразитичні системи в біоценозах» передбачена у **2 семестрі** така форма семестрового контролю, як **екзамен**, який проводиться згідно розкладу екзаменаційної сесії. Підсумкова семестрова оцінка з навчальної дисципліни розраховується як сума балів за результатами поточного контролю та самостійної роботи (60 балів) та екзаменаційної оцінки (40 балів) і виставляється за шкалою ЄКТС та національною шкалою оцінювання для студентів dennoi форми навчання. Усім студентам, які повністю виконали навчальний план і позитивно атестовані з цієї дисципліни за кредитно-трансферною накопичувальною системою (набрали не менше 60 % від 100 балів), сумарний результат семестрового контролю в балах та оцінки за національною шкалою (відмінно, добре, задовільно), за шкалою ЄКТС – підсумки семестрового контролю заноситься у Відомість обліку успішності, Залікову книжку студента. Заповнена та оформлена відомість обліку успішності повертається у деканат у визначений термін особисто викладачем. У випадку отримання менше 60 балів (FX, F в ЄКТС) за результатами семестрового контролю, студент обов'язково здійснює перескладання для ліквідації академзаборгованості.

12. Форми організації контролю знань. Оцінювання проводиться за видами навчальної діяльності: ЛК – лекційний контроль з теоретичного лекційного матеріалу; СРТ – опанування та захист самостійно вивченого теоретичного матеріалу; ПЗ – підготовка до занять та опанування практичних навичок; КР – контрольна робота; СБ – середній бал за лабораторні заняття.

13. Навчально-методичне забезпечення.

Перелік та зміст начально-методичного забезпечення вивчення курсу за вибором «Паразитичні системи в біоценозах» включає в себе: – конспект або розширений план лекцій з курсу «Паразитичні системи в біоценозах»; – тематичні плани лекцій, лабораторних занять, самостійної роботи студентів; – завдання для лабораторних робіт та самостійної роботи; – питання, завдання для поточного та підсумкового контролю знань і вмінь студентів;

14.Література для вивчення дисципліни.

Основна

1. Павловский Е. Н. Природная очаговость трансмиссивных болезней в связи с ландшафтной эпидемиологией зооантропонозов. М.: Наука, 1964. – 211с.
2. Беклемышев В.Н. Биоценологические основы сравнительной паразитологии. М.: Наука, 1970. – 489с.
3. Беляков В.Д., Голубев Д.Б., Каминский Г.Д., Тец В.В. Саморегуляция паразитарных систем, Л., Медицина. 1987. – 240 с.
4. Догель В. А. Общая паразитология.

Додаткова

1. Циммер К. Паразиты. Тайный мир. М.: Альпина нон-фикшн, 2011. – 362 с.
2. Даніел М. Тайные тропы носителей смерти: Пер. с чеш./Под ред. Б. Л. Черкасского.– М.: Прогресс, 1990.– 416с.
3. Лабораторна діагностика паразитарних інвазій. / В.П. Пішак, Р.Є. Булик, О.І. Захарчук.– Чернівці: Медуніверситет, 2007. – 284 с.
4. Добровольский А.А. Частная паразитология. В 2-х тт. – М.: Высшая школа, 1978.

5. Павловский Е. Н. Паразитология человека. – М.: Медгиз, 1951.

Інформаційні ресурси

http://www.nbuv.gov.ua/	Національна бібліотека України ім. І.І. Вернадського
https://uk.wikipedia.org/wiki/Україна	Вікіпедія – вільна енциклопедія
http://biology.krc.karelia.ru:8080/biology	Скани книг з паразитології
http://www.zin.ru/journals/parazitologiya/	Сайт журнала Паразитология
http://www.parasitology.ru	Паразитологічний сайт
http://www.vniigis.ru/menu/partnery/parazitologicheskie-ssylki-so-vsego-mira/	Список паразитологічних сайтів усього світу